



»Harmoni. Luigi och Alessandra Bozzolan har funnit en harmoni inom sig efter flytten från hemlandets storstadsliv i Rom och Neapel.



»Lektion. Luigi Bozzolan har här lektion med Nova Martinsson som i höst börjat spela piano. Med sig har hon mamma Eva Gidblom.



»Italienska. "Jag har nog typiskt italienska drag för många brukar gissa jag är därifrån" säger Alessandra Bozzolan.



»Trivs. De älskar sina arbeten i musikens värld men även fritiden. "Nu börjar den bästa tiden, vintern. Då får man tid och ro till alla projekt som att skriva musik, låtar, text".



»Skandinav. "Många brukar gissa att jag är skandinav, men jag är född och uppvuxen i Rom, berättar Luigi Bozzolan.



»Hem. Bozzolans lever sina liv i Fokushuset i Malmberget.

"Här finner man sin inre kärna lättare"

De lämnade ett brusande intensivt Italien för kulturarbeten i Gällivare och fann på kuppen sina inre kärnor. Detta berättar makarna Luigi och Alessandra Bozzolan som trivs likt kristaller i en snörök värld.

Han grät första gången han såg norrsken. Hon var med på länk via Skype i datorn och såg en skymt av skådespelet. –Jag minns hur jag stod i vardagsrummet i Fokushuset i Malmberget och skypade med Alessandra när jag plötsligt fick se det. Rosa,

lila, grönt. Jättestarkt. Och det var så fint vi fick uppleva det tillsammans om än på håll, säger Luigi Bozzolan när vi träffar honom och makan Alessandra i ett personalrum i Gällivare.

De kom båda hit för jobb inom Kulturskolan i kommu-

nen, utbildade till klassiska pianister i hemlandet Italien, men med viljan att uppleva Sverige. Varför just vårt nordliga land? Svaret finns i en trio som inte längre finns. Esbjörn Svensson trio. Musikern som dog i en dykolycka för ett par år sedan, men som hann sätta tydliga spår i den svenska tonskatten.

–Jag minns första gången jag hörde honom på radion i slutet av 1990-talet. Jag knockades totalt. Hade aldrig hört något så personligt och fritt tidigare, säger Luigi som började kolla upp var trion kom ifrån.

Sverige förknippade Alessandra och Luigi på den tiden bara med ett par saker. Ikea, skidåkare och norrut. Att det landet även innehöll den speciella jazztrion med Svensson i spetsen var nytt för dem.

–Men jag kände att jag bara måste få vara på plats där Esbjörn skapat sin musik. Vad får en människa att blomma ut i så ovanliga toner, vilket land formar en så stark identitet, frågade sig Luigi.

Nu vet han och Alessandra vad det handlar om. De kom från ett hårt hållet Italien till

ett betydligt friare Sverige och förstår att det är hemligheten bakom ett så mycket bredare samhälle och musikliv än deras hemland erbjuder.

–I Italien är jag liksom mest dotter, syster och hustru. Till det läggs att jag är klassiskt skolad pianist och inom musiken är det som i hemmen strikta roller, berättar Alessandra.

–Ja, spelar man Mozart ska man känna Amadeus ande under fingernaglarna. Annars spelar man fel. Det finns ingen konstnärlig frihet, fyller Luigi i varpa Alessandra fortsätter:

–Här är du, en människa, med det unika som är just du. Det ger en enorm frihet och ett helt annat lugn än jag upplever att italienare fostras in i.

Just lugnet är något de båda känner är en avgörande skillnad i sina liv sedan flytten till Sverige och Norrbotten. De båda växte upp i varsin stad, hon i Neapel, han i Rom. –Du är van att parera mellan massa trafik, människor, kulturutbud och andra aktiviteter. En ständig distraktion. Jag tappade nog bort mig själv en del i det

där myllret. Här finner man sin inre kärna lättare. Bara det att jag kan vandra en skogsväg hem från jobbet och omges av träd, mossor och tystnad gör en enorm skillnad jämfört med att fara fram i trafikerade miljöer, berättar Luigi.

Den bästa och mest stärkande perioden på året tycker de båda börjar nu, i och med vinterns intågande. –Nog för att det kan vara tungt med kylan och mörkret i januari och februari men vintern är så vilsam. Friheten, tystnaden. Man blir så kreativ

» Nog för att det kan vara tungt med kylan och mörkret i januari och februari men vintern är så vilsam. Friheten, tystnaden. Man blir så kreativ då.

Alessandra Bozzolan

då. Vi skapar om kvällarna och fyller på inifrån. Det är underbart och stärkande, säger Alessandra.

De har hela tiden projekt på gång, både med eleverna de undervisar i allt från piano till körsång, men även privat i olika konstellationer. De sysslar mycket med konstmusik, en tämligen smal genre i Norrbotten och kanske än smalare i inlandet än vid kusten men Bozzolans har ändå hittat mängder av musiker att spela med.

–Ja, vi har haft tur. Bland andra gitarristen Torbjörn

Ömalm och trummsen Markus Larsson som jag har en trio med, säger Luigi.

–Och Nikolai Åystö Lindholm på klarinett bland annat plus Daniel Wikslund, fiolspelaren. De båda bor här uppe vilket är fantastiskt. Daniel arrangerade jag en grej med här där han spelade fiol och jag laserharpa. Det var härligt, säger Alessandra som även jobbat med Dans i nord plus att hon och Luigi båda har samarbeten med föreningen för konstmusik i norr, Kluster.

Makarna är fulla av idéer och upplever att de kan for-

ma tiden bra och hela tiden få igenom sina idéer.

–Sista helgen i januari, under Polarnatten, kommer det till exempel bli en massa musik och upplevelser här. Jag presenterade bland annat idén med att ha en sextett och en skådespelare som spelar till bilder av hur människans relation till gruvan såg ut under 1940- och 50-talen till hur den ser ut i dag. De var med på idén direkt, så det känns viktigt och fint att få genomföra det projektet. Gruvan är ju en så stor del av människors liv här. Allt mer börjar Alessandra

och Luigi känna sig som hälften svenskar, hälften italienare.

–Det är fritt men också en aning konstigt. Man har dubbla naturer liksom för jag känner mig inte som svensk, men inte hellre som 100 procent italienare längre. –Men du är ju Alessandra. Punkt, säger Luigi med ett leende och sätter därmed punkt och ett fint slut på intervjun.

Viktoria Berglund
viktoria.berglund
@norbottensmusiken.se

FOTO: VIKTORIA BERGLUND